

P11

ZŠ Dukelská
...škola pro život

Časopis o naší škole

Číslo 3, leden 2017

Úvodník

Čas. To slovo slyšíme téměř pořád. Mít tak čas, udělal bych to. Nemám čas, přečti si to sám. Naši žáci často říkají: „neměl jsem čas napsat úkol“. Času jako kdyby se nám nedostávalo. Čas je zdánlivě pojem relativní. Sice nám všem měří stejně a přesto ho máme každý jinak.

Položme si otázku: kolik času věnuji sobě, kolik své rodině? Nejsm celým časem v práci? Mám čas na něco užitečného? Říká se, že si člověk umí udělat čas na co chce. Chtějme si udělat čas na své blízké. Budme spolu. Nežijme jen vedle sebe a nepotkávejme se doma jak na nádraží. Čas prožitý spolu s blízkými není promrhaný. Obohátí nás a určitě nás „nakopne“ i k větší iniciativě v zaměstnání. I čas strávený u lůžka nemocného nebo v křesle s babičkou nás obohatí o niternosti, které v tuto chvíli

ještě asi nechápeme. Prostě nikdy nevíme, jestli čas strávený s někým blízkým není jeho časem posledním. A kdybychom tuto chvíli promrhali, určitě by nás to hodně dlouho mrzelo. Nebo jsme cynici?

Nemilosrdná ekonomika vytváří tlak na náš čas. Jsme v práci „od nevidím do nevidím“, nejlépe máme pracovat ještě doma. Dětem najdeme x kroužků, protože nemohou být doma samy, když „musím“ být v práci. A kde je jejich i náš osobní volný čas? Nenechme se tím semlít. Svět a náš život opravdu na tom nestojí.

S novým rokem se nám otevírá i nový prostor času. Uvažme toto. Rok má 365 dní, tj. 8760 hodin, 525 600 minut. Kdybychom alespoň pětinu tohoto nám daného času věnovali někomu blízkému, tak jsme s ním strávili 105 120 minut. To není vůbec špatné.

Hezké zimní dny přeje Petr Pešek

Co najdete v tomto čísle:

Představují se ...	Tentokrát 1.třídy	str. 2- 4
Humor - literární a hudebně historický	P. Pešek	str. 5
Tak jsem tady	H. Kratochvílová	str. 6
Poločas	P. Pešek	str. 6
Dodatek		str. 6

Uzávěrka dalšího čísla:

pátek 3. 3. 2017

Představují se...

tentokrát 1.třídy

Rádi si zpíváme a nejraději tuto naši třídní, co pro nás složila naše paní učitelka na nápev písni Byla jednou jedna koťata.

1. *My jsme žáci prvňáci, umíme vzít za práci. Učíme se číst a psát, také dobře počítat.*
2. *Práce se nám bude dařit, protože se budem snažit. Vždyť jsme děti šikovné, občas býváme hodné.*
3. *Ve třídě jsme kamarádi, co se mají všichni rádi. Navzájem si pomáháme, ubližovat si nenecháme.*

JSME PROSTĚ ŠIKULKY!!!!

JSME SPRÁVNÁ PARTA, CO SE NIKDY NENUDÍ, PARTA DĚTÍ, VE KTERÉ KAŽDÝ VÍ, ŽE KAMARÁDSTVÍ, JE TO NEJDRAŽŠÍ 😊

TAK TO JSME MY – DĚTI Z 1.A

a naše paní učitelka Mgr. Iva Miklíková

Zpíváme si, malujeme
a češtinu trénujeme.
Kdo je tahle směsice?
Přece žáci z 1.C.

Humor

„Rozesmát lidi je stejně důležité jako je léčit.“

Jan Werich

Literární

Tak jsme v prosinci v 6. ročnících (alespoň v těch dvou třídách, kde učím) vyplňovali pracovní list na povinnou četbu. Netušil jsem, že Čapko-vo Devatero pohádek mi poskytne materiál pro tuto rubriku. Stalo se. A co jsem se tedy dověděl?

Uvažte, že **princezna solimánská se jmenovala Juchejda. Pošťák** z Pošťácké pohádky dostal neobvyklé jméno **Kolteta**. Dále jsem se dozvěděl, že **havlovický vodník se přestěhoval kvůli léčbě revmatismu do rybníka na Třeboňsku, pak také do lesa, zřejmě v jižních Čechách, a rusalky se živily jako drvoštěp nebo „měly dělat řemesla“**. **Kouzelník Magiáš se odstěhoval domů**. V pohádce psí jsme se dočetli **proč psi vyhrabují jámy - protože prý do jámy močí**.

Nejsou ti naši žáci kreativní? Už se těším na další literární střípky.

Petr Pešek

Otvíráme novou rubriku. Jelikož se mi zatím nesešly vaše humorné příhody nebo „hlášky“ ze sešitů, dovolil jsem si vybrat několik výroků staršího data. V tomto školním roce

se mi již podařilo ukořistit i některé vtipky z vašich písemek, tak je přidávám. Tvořte i dál. Těším se na vaše školní „perličky“.

Hudebně historické

Naše česká hudba se vyvíjela od raného středověku až do dnešního konce.

Mnoho slavných skladatelů začalo vyrůstat již od dětství.

Když slyšeli křižáci zpívat samotného Žižku, začali zbaběle poprchávat.

Když Galileo odcházel, obrátil se a povídal: „A přece se mnou zatočili!“

Husité zpívali na povzbuzení k boji písně Vstávej, ó veliké město Pražské, Hrr na ně! a Ktož jsou boží domovníci.

První písně, které vznikly před vynálezem not, se předávaly z úst do úst podáním.

Husité zavedli nové vojenské taktické prvky, jako třeba zpěv.

Kantor bylo jméno pro učitele v době, kdy ještě uměl provozovat hudbu bez gramofonu a magnetofonu.

Píseň o svatém Václavu se v minulosti zpívala v dobách zlých a pro národ nejtěžších, například když vjížděl král do města.

Petrarca byla Dantovou milenkou

Nejznámější Krokovou dcerou byla Smetanova Libuše

Tak jsem tady...

...že nevíte kdo? No přece já, nový rok 2017, který jste před pár dny vítali rámušem, jásosem a přejídáním. Za zhruba 300 dní mě odhodíte jako obnošený svetr a budete mít dojem, že zase začínáte znova. Omyl. Letopočet, to je jen úhrn času. A já jsem Čas, ten co někdy bere a dupe po duši a jindy dává štěstí. Vaše předsevzetí mě často velice pobaví: kuřáci nebudou kouřit (už za tři dny krouží mlsně kolem popelníku), lenoši odloží ovladače (nevydrží ani ty tři dny), ba-

culáči přestanou pašovat do postele zbytky vánočních bonbonů (ty si tam prozíravě dali už před silvestrovskou půlnocí), lháři přestanou lhát... Tak by se dalo pokračovat dlouho. Ale vy nemáte tolik času jako já, tak vám, lidem slabým a pokušením podléhajícím, chci jen říct: „ Nejste dokonalí a nikdy nebudete, tak se tím ne-traptě, čokoládový bonbon ani odpoledne prolonošené u televize, to není nic tak zlého. Konečně, je to na vás, vy se rozhodujete, vy a jen vy, vy někdy marníte dobu, která je vám dána. Ale neubližujte jeden druhému, po-

dejte pomocnou ruku tomu, kdo ji potřebuje, utřete slzy tomu, kdo pláče, postavte se drzému zlu. Světu nechybí lety na Mars, světu, a tedy i vám, chybí láska ... Už Karel IV. říkal, že je to to jediná síla, před kterou může ochabnout i moc zákona. Mějte se rádi, udělejte každý den jedinou maličkost, která někoho potěší, a bude vám všem líp. Věřte mi, jsem Čas a hodně už jsem toho viděl...

Tak hodně štěstí a lásky pro dny nadcházející.

Helena Kratochvílová + 6.B

Poločas

Tento termín používám záměrně, protože toto číslo jsme tak trochu zaměřili na pojem času. Blíží se

pololetí a to je ve škole první čas bilancování. Pojdme tedy společně trochu zapřemýšlet v duchu sportovním.

Dejme tomu, že škola je hřiště. Žáci aktéři klání.

Většina hráčů má „tah na bránu“, občas se zadaří vstřelit i gól v podobě velmi dobře zvládnuté látky. Jako každý sport a hra má i škola svá pravidla. Učitelé, coby rozhodčí, dohlíží na pravidla a bohužel občas musí také arbitrově zasáhnout. A tak se stává, že jsou nuceni rozdat trestné minuty, či žluté karty. Doufejme, že těchto žlutých karet v podobě napomenutí či důtek je co nejméně.

Někteří žáci se na kolbišti ovšem pohybují velmi nejistě. Někteří si dokonce stihli do poločasu dát vlastní gól v podobě známky nedostatečné. I těch, jak doufá-

me, není mnoho. Přesto prohraný poločas ještě neznamená prohraný zápas. Tuto pravdu vám potvrdí každý, kdo alespoň trochu sportuje. Nevzdávejte to. Zapněte na vyšší obrátky a v druhém poločase, rozuměj polole- tí, obraťte výsledek na svou stranu. Bude se vám to hodit do života.

Správně namíře- nou mušku a hodně sil do druhé půle přeje

Petr Pešek

Dodatek

Vypadá to, že se na naší škole nic neděje. Je to klid pouze zdánlivý. Akcí a věcí, které se zde konají či dělají je dost, pouze nemáme lidi, co by o nich informovali do našeho časopisu. Ještě jste si asi nezvykli. **Proto nabádám a prosím. Posílejte své příspěvky, fotky nebo cokoli jiného, ať jste vidět.** Teď na to máte i delší čas. Tak se těším.

Petr Pešek

Časopis **D11**, vydává vlastním nákladem

ZŠ Dukelská, České Budějovice,
www.zsdukelska.cz.

E-mail pro zasílání příspěvků:

casopis.d11@seznam.cz nebo
petr.pesek@zsdukelska.cz